

РЕШЕНИЕ

№ 1170

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **7034** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ) със седалище в [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. В. В., срещу предписание, обективирано в констативен акт (КА) № КА-ПБЗН-МНО-9-3 от 26.06.2023 г., издаден от инспектор по защита на населението (ЗН) в група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ (ПК и ПД) на сектор „Превантивна контролна дейност“ (ПКД) в Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението (РДПБЗН) – М.. С жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на акта поради неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят счита, че липсва законова норма, която изрично да задължава собствениците на язовири, класифицирани в първа висока степен на потенциална опасност, да изготвят карти на уязвимите от заливане зони, а това, че последните имат задължение да изготвят аварийни планове с нормативно уредено съдържание, което включва в себе си такива карти, не означава, че именно собствениците са лицата, които следва да изготвят тези карти. Поддържа, че ДПУСЯ е в невъзможност да изпълни даденото в констативния акт предписание и поради липса на методика за съставяне на карти на уязвимите от заливане зони. Иска се отмяната му. Претендира се присъждане на сторените по

делото разноски.

Ответникът - съставителят на констативен акт № КА-ПБЗН-МНО-9-3/26.06.2023 г. - инспектор по ЗН в група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Превантивна и контролна дейност“ в РДПБЗН – М. в представено по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд - София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Обект язовир „Мишковец“, землище [населено място], [община], област М. е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ). Язовирът е класифициран от първа степен на потенциална опасност по смисъла на чл.141б, ал.1, т.1 от ЗВ. Посоченият критерий за тази класификация е „заплаха за човешки жертви, пряко засегнати хора в заливаемата зона“.

На 26.06.2023г. Х. И. Б., на длъжност инспектор в ЗН в група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Превантивна контролна дейност“, служител в РДПБЗН – М., на основание чл.87 от Закона за защита при бедствия, е извършил проверка на аварийния план на язовир „Мишковец“, [населено място], [община].

При проверката е констатирано следното: 1. В т.П.4 от аварийния план – Застрашени зони е записано „Къщи в м. Б. река, [населено място] и къщи по поречието на р.Бързия, с което не са посочени конкретни данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати надолу по течението при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо контролирано или неконтролирано изпускане на вода, което е в несъответствие с изискванията на чл.35, ал.2 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) във вр. с т.4.4 от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата); 2.Представеният аварийен план не съдържа приложените в съдържанието му, като Приложение № 9, карти на уязвимите от заливане зони, което е в несъответствие с изискванията на чл.35, ал.2 от ЗЗБ във вр. с т.4.8 от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата.

Въз основа на констатираните от проверяващия несъответствия са дадени оспорените предписания на ДПУСЯ: „1.Да се посочат в аварийния план на яз. „Мишковец“ конкретни данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати надолу по течението при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо контролирано или неконтролирано изпускане на вода, и същите да бъдат приложени към аварийния план в съответствие с изискванията на чл.35, ал.2 от Закона за защита при бедствия (Обн.ДВ, бр.102 от 19.12.2006 г., посл.изм. и доп. ДВ, бр.60 от 7 юли 2020 г. във вр. с т.4.4 от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Обн.ДВ, бр.9 от 31.01.2020 г.); 2.Да се приложат към аварийния план на обекта описаните в съдържанието му, като Приложение № 9, карти

на уязвимите от заливане зони в съответствие с изискванията на чл.35, ал.2 от Закона за защита при бедствия, във връзка с т.4.8 от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрол на техническото им състояние (Обн.ДВ, бр.9 от 31.01.2020 г.)“.

Проверката е извършена в присъствието на П. К. - упълномощен да представлява ДПУСЯ пред ГДПБНЗ – МВР.

По делото е прието заключението по допуснатата в хода на производството съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Въз основа на извършена справка в МОСВ вещото лице е уточнило, че моделирането и картирането на заплахата и риска от наводнения, като част от процеса по изготвяне на плана за управление на риска от наводнение, се извършвало единствено за определените в предварителната оценка на риска от наводнения райони със значителен потенциален риск от наводнения (РЗПРН). Критериите, по които язовирите се определяли от първа висока степен на потенциална опасност по Наредбата по чл.141. ал.2 на Закона за водите не отговаряли на критериите, дефинирани в „Методиката за предварителна оценка на риска от наводнения“, одобрена със заповед № РД-940/20.11.2020 г. По тази причина голяма част от язовирите, определени от първа висока степен на потенциална опасност, не попадали в РЗПРН и заливните им зони не били включени при изготвянето на карти на заплахата и риска от наводнения. По тази причина и процесният язовир, определен като първа висока степен на потенциална опасност, не попадал в район със значителен потенциален риск от наводнения и заливните му зони не били включени при изготвянето на карти на заплахата и риска от наводнения. От направените справки било уточнено, че за картите на районите под заплахата от наводнения и картите на районите с риск от наводнения имало нормативни документи: „Националната методика за картиране на заплахата и риска от наводнения (актуализация), утвърдена със заповед № РД-833/30.08.2021г. на министъра на МОСВ и „Методиката за предварителна оценка на риска от наводнения“, одобрена със заповед № РД - 940/20.11.2020 г., докато за картите на уязвимите от заливане зони нямало такъв изричен нормативен документ. При картите на уязвимите от заливане зони се изисквало да се очертае обхвата на зоните на заливане при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия. При картите на районите под заплахата от наводнения, освен обхвата на заливаемите зони се изисквали и дълбочините и скоростите на водното течение. Според МОСВ и УАСГ картите на уязвимите от заливане зони можели да се изготвят съгласно „Националната методика за картиране на заплахата и риска от наводнения (актуализация)“, утвърдена със заповед № РД-833/30.08.2021 г. на министъра на МОСВ, при спазване на общите изисквания, тъй като частично съвпадали с картата на районите под заплахата от наводнения.

С оглед на установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав, след като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК по реда на чл.168, ал.1 от АПК, намира от правна страна следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган - инспектор по ЗН в група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Превантивна контролна дейност“, служител в РДПБЗН – М., който видно от заповед N 81213-812/17.07.2019 г. на министъра на вътрешните работи е оправомощен с правата по чл.87, ал.1 от ЗЗБ -

осъществяване на контрол по спазването на ЗЗБ, както и с правата по чл.89 от ЗЗБ - даване на задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба, които са задължителни за юридическите лица – титуляри на съответните нормативни задължения. Съгласно т.IV от цитираната заповед, организацията за осъществяване на контрол по ЗЗБ се определя със заповед на директора на ГДПБЗН-МВР. Въз основа на това е издадена заповед № 1983з-103/21.02.2017г. на директора на РДПБЗН, с която е утвърден списък на обектите, подлежащи на контрол в съответния район на действие на РДПБЗН, като се определя участък на всеки от служителите на РДПБЗН, осъществяващи контрол по спазване на ЗЗБ.

Оспореният акт е издаден в изискуемата писмена форма. Противно на твърденията на оспорващия същият съдържа мотиви. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му, а именно - не са посочени конкретни данни за населението и инфраструктурата, които ще бъдат засегнати по течението при авария на язовирната стена или при наводнение в резултат на голямо контролирано или неконтролирано изпускане на вода, което е в несъответствие с изискванията на чл.35, ал.2 от ЗЗБ във вр. с т.4.4 от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата, както и представеният аварийен план не съдържа карти на уязвимите от заливане зони, което е в несъответствие с изискванията на чл.35, ал.2 от ЗЗБ във вр. с т.4.8 от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата. Именно на тези основания са дадени и оспорените предписания за изпълнение.

При издаване на констативния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Обсъдени са всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания.

Административният акт е издаден и в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл.7 от Наредбата, собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. Съобразно разпоредбата на чл.57, ал.1 от Наредбата, аварийните планове на язовирите се изготвят от собственика/оператора по реда на чл.35 от ЗЗБ и чл.138а, ал.1 и 2 от ЗВ. Съгласно посочените разпоредби с наредбата по чл.141, ал.2, собствениците или ползвателите на водностопански системи и съоръжения и на обекти по чл.131, ал.1 изготвят аварийни планове по реда на чл.35 от ЗЗБ като е посочено обобщено тяхното съдържание.

Съобразно т.4.8. от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 от Наредбата, аварийният план съдържа карти на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност, съгласно чл.141б от Закона за водите. Основната цел на картите на уязвимите от заливане зони е да се определят териториите, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия. Картите на уязвимите от заливане зони са необходими, за да се улесни навременното

уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна.

Картите на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност включват засегнатите територии и зони, определени в приложение № 1 към чл.10, ал.2. Степента на потенциална опасност се определя съгласно Приложение № 1 от Наредбата, като в настоящия случай е налице отбелязване по критериите „заплаха за човешки жертви, пряко засегнати хора в заливаемата зона“ и „засегнати елементи от инфраструктурата, водещи до отрицателни последици за обществото и човешкото здраве и стопански такива от първа и втора категория по смисъла на чл.2 и чл.4, ал.5 от Наредба № 1 за номенклатурата за видовете строежи, като процесният язовир е класифициран именно от първа висока степен на потенциална опасност.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че задължението за изготвяне на посочените карти не е негово, като в тази връзка следва да се посочи, че не е налице идентичност между картите по чл.146з от ЗВ и картите по т.4.8. от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 на Наредбата. Картите по чл.146з от ЗВ касаят райони под заплаха от наводнения и райони с риск от наводнения, а картите по ЗЗБ - уязвими от заливане зони при разрушаване на язовирна стена или от изпускане на водни обеми от язовир в аварийни условия. Първите са основа за създаване на планове за управление на риска от наводнения на ниво район и се съставят от съответната басейнова дирекция, а вторите са част от аварийния план на язовира и се изготвят от собственика/оператора на язовира. Най-напред се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони на всеки обект, а след това се изработват планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водностопански съоръжения. Следователно, след като язовир „Мишковец“ е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да изготви аварийен план за обекта, като включи в съдържанието му и карти на уязвимите от заливане зони.

Не се споделя и възражението на жалбоподателя, че липсва методика за съставянето на карти на уязвимите от заливане зони. В действителност конкретна методика и ред, по който да се издадат картите няма, но липсата на практическо указание при оформяне на тези карти не освобождава жалбоподателя от задължението за изготвянето им и прилагането им към аварийния план. Методиката се изготвя с цел подпомагане процеса на изработване на картите. За предприятието съществува възможността да изисква с оглед нормативно вменените му задължения, от съответните държавни органи необходимата му информация, за да изпълни законовите изисквания.

Налице е последователност, в която законът третира двата вида карти, а именно от по-малкото към по-голямото и логично е първо да се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони за всеки хидроинженерен обект, а след това да се изработват планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водностопански съоръжения. Оттук следва, че след като процесният язовир е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да изготви аварийен план за обекта, като включи в съдържанието му и карта на уязвимите от заливане зони. Именно с оглед така разписаната правна регламентация заключението по приетата по делото СТЕ не може да обоснове различен извод относно задължението на ДПУСЯ, в качеството му

на лице, на което е предоставено управлението на обект язовир „Мишковец“, землище [населено място], [община], област М., да приложи към аварийния план на обекта описаните в съдържанието му карти на уязвимите от заливане зони в съответствие с изискванията на чл.35, ал.2 от ЗЗБ, доколкото същият е класифициран като първа степен на потенциална опасност по смисъла на чл.141б, ал.1, т.1 от ЗВ.

Установеното нарушение на нормативното изискване за съдържанието на аварийния план на обекта съобразно квалифицирането му като обект от първа степен на потенциална опасност обуславя материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ със седалище в [населено място] срещу предписание, обективизирано в констативен акт № КА-ПБЗН-МНО-9-3 от 26.06.2023 г., издаден от инспектор по ЗН в група ПК и ПД на сектор ПКД в РДПБЗН – М..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: